

[Bjørn Elmquist]

retholde vores levestandard og vores samfundsstandard herhjemme i Danmark, sammenlignet med andre lande.

Jeg tror, den redegørelse, der her foreligger, er et godt tegn, og jeg håber, at når vi om nogen tid, måske allerede om 1 år igen – det er jo noget af det, som ligger som et af de konkrete forslag fra ministeren – har en fornyet debat om forskningspolitikken, så kan vi til den tid se, at ikke bare de hundreder af millioner, som bliver afsat af undervisningsministeren, har gjort deres gerning, men at der også er øgede bevillinger fra andre kredse i samfundet.

En anden ting, jeg drog frem ved debatten i december 1982, var spørgsmålet om dansk deltagelse i bredere internationalt samarbejde, ikke mindst EF-samarbejde. Jeg er glad for, at ministerens forsikringer dengang om den store interesse, man fra dansk side har for disse ting, nu er blevet bekræftet i konkrete aftaler og planer. Det er dem, der er omtalt i ministerens redegørelse, og jeg skal ikke stå her og opregne dem. Dem har vi jo alle sammen læst om. Ikke mindst det såkaldte ESPRIT-program inden for EF er noget, der i den henseende er meget spændende.

Forskermobilitet og samarbejde mellem den private og den offentlige sektor, udvekslinger af forskere. Om alle disse ting synes jeg også nok man må sige, at på den relativt korte tid, der er gået siden december 1982 – ja, i det hele taget siden regeringens tiltræden i september 1982 – er det noget, der trækker i den rigtige retning.

Jeg må i den sammenhæng sige, at jeg er lidt forundret over fru Jytte Hildens efterlysning. Det er, som om fru Jytte Hilden, socialdemokratiets ordfører, har læst denne redegørelse med meget partipolitiske briller. Det var, som om den med alle midler skulle gøres til en redegørelse, der kun interesserede sig for de tekniske fremskridt og for, hvad man vil inden for den mere forkromede del af forskningen. Der er et afsnit om humaniora, hvor man taler om, at man beder planlægningsrådet og statens humanistiske forskningsråd om at bidrage med ideer til et humanistisk forskningsprogram. Det er vel noget af det, som man har en vis mangel på, kunne man godt sige, konkrete forskningsprogrammer på det humanistiske område. Jeg synes også, at vores debat dengang i de-

cember 1982 bar præg af det. Jeg tror ikke, der var nogen, der fra denne talerstol undlod at udtrykke interesse, også for forskningen på humanioraområdet, og alligevel er det, som om vi tit mangler hel konkret viden om, hvad der er af ideer på området. Det kan godt være, det er mig, der er mangelfuldt orienteret, og at jeg mangler fantasi, det skal jeg da gerne påtage mig et ansvar for, men jeg tror, vi er mange, der så må påtage os det ansvar, og jeg er også bange for, at der i forskningsverdenen er visse svagheder, visse mangler på området, som man måske kan rette op på. Jeg ville være meget glad for, om vi ved den næste debat her i tinget kunne se tilbage på en periode, hvor det blomstrede med forskningsprogrammer og forskningsprojekter på dette felt.

Jeg skal også gøre et par bemærkninger om en anden af fru Jytte Hildens udtalelser her fra talerstolen. Fru Jytte Hilden talte om, at det var, som om der kun var afsat penge til det rent tekniske, hvorimod de bredere undersøgelser og diskussioner, som man bør have på området, ikke var forudset og ikke var tilgodeset i undervisningsministerens redegørelse. Her synes jeg nok, vi skal erindre hinanden om, at der jo for ganske nylig i indenrigsministeriets regie er blevet nedsat et udvalg, der skal forberede eventuel lovgivning med henblik på gensplejsning, ikke mindst på det menneskelige område, og den teknik, der – i øvrigt i bredere sammenhæng, fostervandsundersøgelser, genscanning, og hvad det hedder alt sammen på dette felt – har været med til at præge diskussionen i den seneste tid. Jeg er da sikker på, at i det øjeblik dette udvalg måtte vende tilbage med en betænkning, med en rapport til bl.a. os her i folketinget, vil der være en villighed og en redebønhed i regeringen og også i regeringspartierne til at få sat penge af til det nødvendige fortsatte arbejde på dette område.

Alle disse ting kan jeg samle i en tak til undervisningsministeren. Jeg tror, at han har lagt sig i selen på dette område siden vor debat i 1982.

Andre konkrete resultater, man kan nævne, uden at vi skal tage den debat op lige her, er det, som ministeren er inde på i sin redegørelse under punkt 8, hvor han taler om kvalitet gennem uafhængighed og konkurrence, og hvor han taler om omlægningen, der